

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 57.813 van 25 januari 1996
in de zaak A. 65.659/VII-13.436.**

In zake : de n.v. EURANTEX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat J. VERBIST op 21 september 1995 namens de n.v. EURANTEX heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 31 juli 1995 houdende het niet-inwilligen van de vraag van de verzoekende partij om de bij het ministerieel besluit van 24 maart 1994 vastgestelde vervaldatum van 1 juli 1994, dag waarop de verzoekende partij voor haar te Oudenaarde, De Bruwaan 4, gevestigde tapijtenfabriek aan nieuwe lozingsnormen dient te voldoen, te vervangen door 1 december 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 december 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VERBIST, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de relevante feitelijke gegevens van deze zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. De verzoekende partij baat sinds de zeventiger jaren op het industrieterrein De Bruwaan te Oudenaarde een tapijtenfabriek uit. Volgens het oorspronkelijk bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan Oudenaarde was de inrichting gelegen deels in een gebied voor milieubelastende industrie en deels in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het is in dit laatste gebied dat de bouw van een waterzuiveringsinstallatie was voorzien.

Het gewestplan is bij besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 gedeeltelijk gewijzigd, in die mate onder meer dat een deel van het voormeld landschappelijk waardevol agrarisch gebied - met de beoogde inplantingsplaats van de waterzuiveringsinstallatie - is omgezet in industriegebied.

2. In 1989 en 1990 laat de verzoekende partij de firma Centexbel een uitgebreide studie over de problematiek van het afvalwater van haar bedrijf uitvoeren. De studie betreft o.m. de "tweetraps aërobe behandeling van het afvalwater" alsmede "de volledige zuivering van het afvalwater : PACT+++proces". Voorts legt zij een studie over die in 1993 is uitgevoerd door het studiebureau ESHER.

3. Op 17 maart 1992 verleent het bestuur Milieuvergunningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een lozingsvergunning "voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011 voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater, afkomstig van het tuffen, verven en latexeren, in de collector Bruwaan te Oudenaarde". Die vergunning gaat gepaard met het opleggen van "algemene lozingsvoorwaarden", "sectoriële en/of bijzondere lozingsvoorwaarden", "bijzondere voorwaarden" en "andere voorwaarden".

Als "bijzondere voorwaarde" wordt onder meer opgelegd :

"h) vanaf 1 januari 1993 mogen de volgende dagvrachten niet overschreden worden :

- i) BOD : 107 kg/dag
- ii) COD : 1470 kg/dag
- iii) kjeldahl stikstof : 98 kg N/dag
- iv) totale fosfor : 12 kg P/dag".

Bij de "andere voorwaarden" staat onder meer te lezen :

"a) maximumdebieten :

het maximum toegelaten uur- en dagdebiet bedraagt respectievelijk 85 m³/uur en 1400 m³/dag. Het gemiddeld dagdebiet over 5 produktiedagen mag niet meer dan 1250 m³ bedragen".

In de aanhef van het besluit van 17 maart 1992 wordt onder meer overwogen dat :

"de aanvraag betrekking heeft op de lozing van ander dan normaal huisafvalwater in riolering; dat het evenwel, met het oog op het bereiken van de basiskwaliteitsdoelstellingen, vastgesteld bij voormeld besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987, het aangewezen is de lozingsvoorwaarden vastgesteld in de lozingsvergunning van 20/05/1986 voor bepaalde stoffen en parameters te verstrengen; dat de naleving van deze verstrengde lozingsvoorwaarden evenwel de installatie vergt van een aanvullende zuiveringsinstallatie; dat het bijgevolg aangewezen is voor de invoegetreding van bepaalde verstrengde lozingsvoorwaarden een termijn te voorzien waarbinnen de noodzakelijke zuiveringsinstallatie operationeel kan worden gemaakt".

4. Blijkbaar is de in de lozingsvergunning van 17 maart 1992 opgelegde vervaldatum (1 januari 1993) om aan de bovengenoemde voorwaarde inzake BOD, COD, kjeldahl stikstof en totale fosfor te voldoen voor de verzoekende partij niet haalbaar wegens problemen met de bouwvergunning en de milieuvergunning voor de waterzuiveringsinstallatie, en zij verzoekt om uitstel. Bij besluit van 25 februari 1993 beslist de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de limietdatum van 1 januari 1993 te vervangen door 1 juli 1994, d.i. een verlenging met 16 maanden.

5. Met een besluit van 15 juli 1993 verleent de bestendige deputatie aan de verzoekende partij een exploitatievergunning voor onder meer de uitbreiding van haar inrichtingsnet met een waterzuiveringsstation. Dit besluit gaat ervan uit dat een waterzuiveringsinstallatie, waarvoor geen ruimte meer overblijft in het industriegebied, als zijnde van openbaar nut kan worden

beschouwd en derhalve in een niet-geëigende zone kan toegelaten worden.

Tegen deze beslissing worden administratieve beroepen ingesteld, en in beroep, met een ministerieel besluit van 22 mei 1995, wordt de exploitatievergunning voor het waterzuiveringsstation geweigerd, onder meer omdat de door de bestendige deputatie afgegeven bouwvergunning onwettig is en er niet voldaan is aan de stedenbouwkundige voorwaarden. Uit de aanhef van het ministerieel besluit van 22 mei 1995 blijkt voorts dat de exploitant in een schrijven van 18 mei 1994 afstand heeft gedaan van de voorgestelde waterzuiveringsinstallatie, daar deze nooit op de voorgestelde wijze zal worden uitgevoerd. Ook wordt gewezen op een schrijven van 25 april 1995, uitgaande van EURANTEX, waarin de exploitant voorstelt om op het bestaande industrieterrein snel een mini-zuiveringsinstallatie te realiseren. Hiervoor zou een gepaste vergunningsaanvraag bij de overheid worden ingediend.

6. Na aanpassing van het dossier wordt een nieuwe bouwvergunning en een nieuwe milieuvergunning aangevraagd. Voorts maakt begin 1994 de Vlaamse Milieu-maatschappij bekend dat de lozingsnormen in de nabije toekomst strenger zullen worden. Aangezien de strengere normen die voorzien waren in "het ontwerp AWP-II van Bovenschelde en Zwalm" met de oorspronkelijk geplande waterzuiveringsinstallatie niet kunnen gehaald worden, dient de verzoekende partij op 7 juni 1994 een nieuwe bouwaanvraag in en op 9 juni 1994 de overeenstemmende milieuvergunningsaanvraag. Laatstgenoemde aanvraag strekt tot het uitbreiden van inrichtingen in de bestaande bedrijfsgebouwen en voorts tot het uitbaten van een waterzuiveringsinstallatie. Tevens wordt verzocht om een verlenging tot 1 juli 1995 van de termijn waarbinnen moet zijn voldaan aan de bijzondere lozingsvoorwaarden.

7. Op 22 september 1994 verleent de bestendige deputatie een milieuvergunning onder meer voor het toevoegen van een waterzuiveringsinstallatie aan de bestaande tapijtenfabriek (een waterzuiveringsinstallatie bestaande uit een pompput, een boogzeef, een bufferbekken, een contactbekken, een actief slibreactor, een nabezinktank, een slibindikker, een slibopslagtank, een meetgoot, een silo van 30 m³ voor de opslag van poederkool en een opslagtank natriumhydroxide van 30.000 l.. De installatie is uitgerust met meerdere elektromotoren met een gezamenlijk vermogen van 217 kW, waaronder 2 surpressoren van elk 90 kW).

Hetzelfde besluit bepaalt voorts :

"Artikel 1bis : De milieuvergunning tot wijziging van de lozingsvoorwaarden, verleend door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad op 25/02/1993, wordt opgeheven.

Artikel 1ter : De limietdatum van 01/01/1993 om te voldoen aan de lozingsnormen inzake BOD, COD, Kjeldahlstikstof en totale fosfor opgelegd in de lozingsvergunning van 17/03/1992 (op naam van de n.v. EURANTEX, De Bruwaan 4 te Oudenaarde) (zie art. 2, 3°, h) wordt verlengd tot 01/07/1995".

8. Tegen het voornoemd besluit van de bestendige deputatie van 22 september 1994 werden een aantal administratieve beroepen ingesteld. Tevens dient op 24 oktober 1994 de Vlaamse Milieumaatschappij een beroepschrift in tegen de toekenning van het uitstel van de limietdatum waarop aan de meergenoemde bijzondere voorwaarde voor BOD, COD, kjeldahlstikstof en totale fosfor moet zijn voldaan.

9. Bij besluit van 24 maart 1995 verklaart de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting de beroepen gedeeltelijk gegrond.

De vergunning voor de waterzuiveringsinstallatie wordt niet toegekend, nu deze installatie zou komen te liggen in een agrarisch gebied en er nog geen bouwvergunning is verleend.

Voorts wordt artikel 1ter van het besluit van de bestendige deputatie van 22 september 1994 opgeheven, zodat het uitstel van de limietdatum (tot 1 juli 1995) om aan de bijzondere lozingsvoorwaarde te voldoen, ongedaan wordt gemaakt.

Met betrekking tot de vraag om uitstel van de limietdatum overweegt het ministerieel besluit van 24 maart 1995 wat volgt :

"Overwegende dat wat betreft de vraag tot uitstel van de begindatum vanaf dewelke sommige bijzondere voorwaarden uit de lozingsvergunning dienen te worden nageleefd kan worden gesteld dat in eerste instantie reeds maatregelen werden genomen om de afvalwaterstromen te verminderen en een deel te herbruiken; dat een waterzuiveringsinstallatie onontbeerlijk is om te kunnen voldoen aan de voorwaarden opgelegd in de lozingsvergunning;

Overwegende dat de betwiste begindatum van sommige bijzondere lozingsvoorwaarden in de lozingsvergunning dd. 17 maart 1992 werd vastgesteld op 1 januari 1993; dat deze datum, op verzoek van de exploitant, bij besluit van de Bestendige Deputatie dd. 25 februari 1993 werd vervangen door 1 juli 1994; dat desondanks de exploitant pas op 3 juni 1994 een vergunningsaanvraag indiende voor de noodzakelijke waterzuiveringsinstallatie; dat een dergelijke laattijdige aanvraag niet redelijk is; dat het inwilligen van de aanvraag om deze begindatum een tweede maal aan te passen zou resulteren in een regularisatie van de feitelijke lozingssituatie met terugwerkende kracht; dat er geen wettelijke bepalingen zijn die dergelijke retro-actieve regularisatie toelaten;

Overwegende dat bovendien, zoals uit voorgaande overwegingen blijkt, de gevraagde waterzuiveringsinstallatie vanuit juridisch-planologisch oogpunt niet kan vergund worden; dat hierdoor zelfs niet bij benadering kan gesteld worden tot wanneer het gevraagde uitstel zou moeten verleend worden; dat het bedrijf, zolang niet aan de opgelegde lozingsvoorwaarden kan worden voldaan, het afvalwater desnoods moet afvoeren met het oog op verwerking door derden".

Tegen dit besluit van 24 maart 1995 heeft de verzoekende partij een annulatieberoep ingediend (zaak nr. 63.830).

10. Met een schrijven van 13 april 1995, gericht aan de Vlaamse minister voor Leefmilieu en Huisvesting, betreurt de verzoekende partij dat zij niet gehoord werd en dat zij ingevolge het ministerieel besluit van 24 maart 1995 voor een voldongen feit is gesteld wat betreft het voldoen aan de bijzondere lozingsvoorwaarden. Zij wijst erop dat een oplossing die er zou in bestaan het afvalwater te verwijderen d.m.v. tankwagens, technisch en economisch onhaalbaar is. De uitvoering van het ministerieel besluit van 24 maart 1995 zou volgens verzoekster leiden tot de gedwongen stillegging van haar bedrijf. De verzoekende partij betoogt voorts :

"Bij ons bestaat de wil om zo snel mogelijk aan de nieuwe normen te voldoen. Spijtig genoeg is door de procedure voor wijziging van het gewestplan onze bouwaanvraag, ingediend in juni 1994, geblokkeerd. Indien alles volgens plan verloopt en er geen verdere vertragingen zijn zal dit waterzuiveringsstation klaar zijn einde 1996.

Bij aanvraag bij Aquafin Oudenaarde blijkt dat hun capaciteit onze huidige volumes (rond de 1000 m³ gemiddeld) aankan.

Wij vragen dus dringend om uitstel tot december 1996.

Gezien de urgentie verzoeken wij om een dringende afspraak met Uzelf om dit probleem op te lossen".

Het is de in deze brief vervatte aanvraag die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing.

11. Op 21 april 1995 deelt het bestuur milieuvergunningen aan de verzoekende partij mee dat met betrekking tot haar dossier "een vraag tot wijziging van de opgelegde milieuvoorwaarden werd ontvangen".

12. Op 27 april 1995 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor een waterzuiveringsinstallatie, aanvraag die op 12 mei 1995 ontvanke-lijk wordt verklaard. De aanvraag slaat op de z.g.

"mini-waterzuiveringsinstallatie" die zich binnen de grenzen van het industriegebied zou situeren.

13. Nadien volgt nog briefwisseling.

a) Met een schrijven van 25 april 1995, gericht aan de Vlaamse minister voor Leefmilieu en Huisvesting, wijst de verzoekende partij nogmaals op de economische en technische onmogelijkheid om het afvalwater af te voeren met tankwagens. Voorts betoogt zij wat volgt :

"Bij ons zoeken naar een oplossing werd ons een voorstel gedaan dat het probleem tijdelijk en gedeeltelijk oplost, namelijk de snelle bouw van een mini-zuiveringsinstallatie op het bestaand industrieterrein. De bouw zou 3 tot 4 maanden duren, en dit station zou een 500 m³ naar de nieuwe normen kunnen verwerken. Dit zou het station in Oudenaarde reeds in belangrijke mate ontlasten. Wij stellen dan ook het volgende voor :

Tot 01.09.1995 : de oude lozingsnormen blijven van kracht.

Van 01.09.1995 tot 01.10.1996 : Minimum 500 m³ wordt via de nieuwe normen gezuiverd door onszelf, de rest (maximum 900 m³ in piekperiodes), wordt nog volgens de oude normen geloosd naar Aquafin Oudenaarde. Hiervoor blijven we uiteraard de nodige heffingen betalen.

Vanaf 01.10.1996 wordt alles volgens de nieuwe normen geloosd. Indien alle vergunningen op tijd worden verleend is deze datum haalbaar.

Aldus zou tamelijk snel het station van Oudenaarde van een belangrijke last verlost zijn. Dit is de enige technisch mogelijke oplossing.

(...)

Daarom dringen wij nogmaals met aandrang aan op een onderhoud om dit probleem te bespreken en tot een positieve oplossing te brengen".

b) Op 11 mei 1995 richt EURANTEX een schrijven naar het bestuur Milieuvergunningen, waarin onder meer te lezen staat wat volgt :

"(...) Mijn medewerker en ikzelf staan te allen tijde ter Uwer beschikking voor nadere uitleg. Er is bij ons een vaste wil en het budget om in een aangepast waterzuiveringsstation te investeren. Doch door omstandigheden waarover wij geen controle hebben is ons dossier voortdurend aangepast geworden en geblokkeerd. Daarom ons voorstel zoals beschreven in onze

brief dd. 25/04/1995 aan de Heer Minister. Deze oplossing is de enige haalbare, zowel financieel als technisch, en kan verzoend worden met de mogelijkheden van Aquafin Oudenaarde.

(...)

Wij dringen daarom beleefd aan op een gesprek om tot een realistische oplossing, aanvaardbaar voor alle partijen, te kunnen komen".

c) Op 28 juni 1995 volgt nogmaals een schrijven van EURANTEX, dit keer aan de minister zelf. Daarin wordt onder meer betoogd wat volgt :

"Het probleem dat overblijft in de overgangperiode betreft de lozingsnormen tussen nu en het opstarten van de waterzuiveringsinstallatie. Ik voeg in bijlage de correspondentie in dit verband met Uw voorganger, M. DE BATSELIER. Naar wat ik begrepen heb wordt dit dossier opnieuw bekeken door de Administratie. Intussen zijn we gestart met de vergunningsaanvraag voor een voorlopige half-mobiele mini-installatie om de vuilvracht naar Aquafin Oudenaarde zo veel mogelijk te verlichten in afwachting van onze definitieve waterzuiveringscentrale.

Op basis van de informatie beschikbaar vandaag, is er een lichte vertraging bij het bekomen van de vergunningen, wegens de verlofperiode.

Een veilige raming van de noodzakelijke timing is als volgt : (afwijkend van wat aan Mr. DE BATSELIER werd voorgesteld in onze brief dd. 25/04/95)

1. Tot 31/10/95 : bestaande lozingsnormen voor max. 1.400 m³
2. Van 01/11/95 tot 30/11/96 : 500 m³ wordt volgens nieuwe normen geloosd, max. 900 m³ (in piekperiodes) volgens de oude normen.
3. Vanaf 01/12/96 : alles wordt volgens de nieuwe normen geloosd. (...)"

14. Ondertussen is in het kader van de aanvraag-procedure tot wijziging van een exploitatievoorwaarde (aanvraagbrief dd. 13 april 1995, zie hierboven) een aanvang genomen met het inwinnen en uitbrengen van de vereiste adviezen.

a) Op 22 juni 1995 adviseert het bestuur Milieuvergunningen dat er aanleiding toe bestaat de gevraagde toelating tot afwijking te weigeren.

b) Op 23 juni 1995 adviseert de Vlaamse Milieumaatschappij de aanvraag tot wijziging van de

vergunningsvoorwaarden deels ongunstig, met name voor de afzonderlijke lozing van A.N.H.A. op riool volgens de oude normen, deels gunstig, met name voor de exploitatie van een zuiveringsinstallatie voor A.N.H.A. met gevaarlijke stoffen.

c) Tijdens haar zitting van 30 juni 1995 adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie dat er aanleiding toe bestaat de gevraagde wijziging te weigeren.

15. Op 31 juli 1995 wordt het thans bestreden besluit genomen. De vraag van de verzoekende partij dat het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 24 maart 1995 in dier voege zou worden gewijzigd dat de limietdatum voor het naleven van de lozingsvrachten, opgelegd in de lozingsvergunning van 17 maart 1992, zou worden verlengd tot 1 december 1996, wordt verworpen.

De desbetreffende overwegingen van het weigeringsbesluit luiden als volgt :

"Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op het bekomen van uitstel voor het naleven van de lozingsnormen opgelegd in de lozingsvergunning van 17 maart 1992; dat in het verleden reeds dergelijk uitstel werd gevraagd en bekomen;

Overwegende dat het naleven van de in de lozingsvergunning van 17 maart 1992 opgelegde lozingsvrachten de uitbouw impliceert van een eigen zuiveringsinstallatie; dat de planologische en stedenbouwkundige problemen met de inplanting van het zuiveringsstation aan de basis liggen van de vragen om uitstel;

Overwegende dat het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan 'Oudenaarde' in Oudenaarde, Nazareth en Deinze inmiddels definitief werd goedgekeurd; dat als gevolg hiervan de inplantingsplaats van o.m. de geplande waterzuiveringsinstallatie thans in industriegebied is gelegen; dat derhalve de kwestige 'juridisch-planologische' bezwaren, waarvan sprake in het ministerieel besluit van 24 maart 1995, vervallen;

Overwegende dat de uitbouw van een eigen zuiveringsinstallatie een absolute noodzaak is; dat de wijziging van het gewestplan de inplanting van de zuiveringsinstallatie mogelijk maakt en niets de realisatie ervan nog in de weg staat; dat aangezien

het probleem al geruime tijd bekend was de nodige voorstudies en onderzoeken reeds konden aangevat worden en mag aangenomen worden dat snel kan aangevat worden met uitvoering van het zuiveringsstation;

Overwegende dat het afvalwater van de n.v. EURANTEX via de openbare riolering afgevoerd wordt naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Oudenaarde; dat de COD-norm van voornoemd R.W.Z.I. momenteel niet haalbaar is; dat de lozing van het afvalwater van de n.v. EURANTEX hiervoor mede verantwoordelijk is; dat het relatief grote geloosde debiet op de riolering tevens zorgt voor een zware hydraulische belasting van het zuiveringsstation van Oudenaarde;

Overwegende dat de n.v. EURANTEX omwille van de te lozen debieten en omwille van de samenstelling van het afvalwater te beschouwen is als een bedrijf dat dient af te koppelen van de openbare riolering en dient te lozen rechtstreeks op oppervlaktewater; dat het bedrijf in elk geval vanaf 31 december 1998 voor de emissie de normen voor de zuivering van stedelijk afvalwater dient te halen;

Overwegende dat het bedrijf bij de vraag om uitstel voor het naleven van de opgelegde lozingsnormen economische factoren inroept maar tevens ook technische redenen aanhaalt als motivatie voor het gevraagde uitstel; dat hierbij gewezen wordt op de tijd nodig om de vereiste waterzuiveringsinstallatie te ontwerpen en te bouwen; dat gesteld wordt dat er geen andere zelfs tijdelijke alternatieven voorhanden zijn; dat deze beweringen deels kunnen onderschreven worden; dat evenwel moet vastgesteld worden dat het probleem reeds jaren aansleept en de verantwoordelijkheid hiervoor door het bedrijf gelegd wordt bij de planologische problemen met de inplanting van het waterzuiveringsstation;

Overwegende dat nu een gefaseerde realisatie van de afvalwaterzuivering voorgesteld wordt waarbij in een tussenperiode een deel van het debiet zou gezuiverd worden bij middel van een minizuiveringsinstallatie; dat de vraag kan gesteld worden of het dan ook niet mogelijk is het volledige debiet tijdelijk te zuiveren door gebruik te maken van twee dergelijke installaties; dat echter vooral de vraag dient gesteld waarom niet eerder geopteerd werd voor het tijdelijk inzetten van dergelijke installatie zodat een nieuw uitstel om de opgelegde lozingsnormen te respecteren kon vermeden worden;

Overwegende dat het voorstel voor gefaseerde zuivering onverbrekkelijk verbonden is met de bouw van de minizuiveringsinstallatie; dat het bedrijf hiervoor in elk geval over een milieuvergunning dient te beschikken en mogelijks een bouwvergunning kan vereist zijn; dat de n.v. EURANTEX niet beschikt over een milieuvergunning voor dergelijke kleinschalige zuiveringsinstallatie; dat het dan ook niet mogelijk

zal zijn de voorgestelde eerste fase waarbij 500 m³ afvalwater zou gezuiverd worden vanaf 01 september 1995 te realiseren;

Overwegende dat om alle voorgaande redenen niet kan ingegaan worden op het verzoek om uitstel tot december 1996 voor het naleven van de lozingsvoorwaarden met betrekking tot de lozingsvrachten opgelegd in de lozingsvergunning met nr. BMV/0002457/100 van 17 maart 1992";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert dat zij zich "thans in de juridische onmogelijkheid bevindt om de zuiveringsinstallatie te bouwen, nu de bouw- en milieuvergunning nog niet werden verleend. Zonder deze zuiveringsinstallatie kunnen de normen van de lozingsvergunning niet worden nageleefd. Het bedrijf beschikt dus niet over de mogelijkheid om zijn wettelijke verplichtingen na te komen en zal dan ook verplicht zijn om geen afvalwater meer te lozen en zijn activiteiten stop te zetten ... de door minister De Batselier in zijn beslissing van 24 maart 1995 gesuggereerde oplossing het afvalwater door derden te laten afvoeren is voor het bedrijf niet haalbaar. Deze oplossing veroorzaakt zware financiële, technische en logistieke problemen ..."; dat zij voorrekenet dat een dergelijke wisseloplossing 400 miljoen frank per jaar zou kosten terwijl de nettowinst in 1994 112 miljoen frank bedroeg, dat die wisseloplossing onoplosbare logistieke problemen met zich zou brengen, kortom, dat er geen andere mogelijkheid zou bestaan

dan de activiteiten stop te zetten en het bedrijf te sluiten, wat een onmogelijke te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, zowel op financieel, economisch als sociaal vlak;

Overwegende dat, zoals hierboven in het feitenrelaas is aangegeven, de oorspronkelijke lozingsvergunning van 17 maart 1992 de limietdatum om te voldoen aan de lozingsvrachten inzake BOD, COD, Kjeldahl stikstof en totale fosfor op 1 januari 1993 heeft bepaald; dat met haar besluit van 25 februari 1993 de bestendige deputatie die vervaldag heeft uitgesteld tot 1 juli 1994, zijnde een verlenging met 16 maanden; dat een tweede door de bestendige deputatie toegestaan uitstel, te weten een verlenging met 1 jaar tot 1 juli 1995, is vernietigd bij het ministerieel besluit van 24 maart 1995 dat in de aanhef onder meer overweegt "dat de exploitant (in weerwil van de eerder toegestane verlenging tot 1 juli 1994) pas op 3 juni 1994 een vergunningsaanvraag indiende voor de noodzakelijke waterzuiveringsinstallatie, dat een dergelijke laattijdige aanvraag niet redelijk is ... dat bovendien de gevraagde waterzuiveringsinstallatie vanuit juridisch-planologisch oogpunt niet kan vergund worden, dat hierdoor zelfs niet bij benadering kan gesteld worden tot wanneer het gevraagde uitstel zou moeten verleend worden"; dat de vragen van de verzoekende partij om laatstgenoemd besluit van 24 maart 1995 in dier voege te wijzigen dat de limietdatum wordt verlengd tot 1 december 1996, zijn verworpen door het thans bestreden besluit; dat moet worden vastgesteld dat het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel veeleer het gevolg is, niet van laatstgenoemde weigering om de vervaldag andermaal uit te stellen, maar van de tenuitvoerlegging, eensdeels, van het besluit van de bestendige deputatie van 25 februari 1993 dat de vervaldatum op 1 juli 1994 heeft bepaald en waaraan door de verzoekende partij zelfs geen begin van uitvoering is gegeven, en, ander-

deels, van het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting van 24 maart 1995 dat het door de bestendige deputatie verleende uitstel tot 1 juli 1995 ongedaan heeft gemaakt;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig januari 1900 zesenegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	G. DE SLOOVER,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE SLOOVER.

J. VERMEIRE.